

एतदेव श्लोकत्रयेण विवृणोति अभ्यासेति अभ्यासयोगयुक्तेन तत्र स्थितौ यत्नोभ्यास इति सूत्रितोऽभ्यासः तत्र ध्येयेवस्तु निचितस्य स्थिरीकरणार्थो यत्नः स च विजातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाही करणरूपः सोऽत्राभ्यासः तत्र भाव्यो विषयः सिद्धः विष्णुप्रतिमादिविराडादिर्वा असिद्धस्तु मानसप्रतिमादिः तत्रासिद्धे मनसः प्रतिमाकारतासंपादने तत्र स्थैर्यसंपादने चेति विषयभेदाद्विगुणो यत्नः कर्तव्यो भवति सिद्धेतुचित्तस्थिरीकरणार्थ एक एव यत्नः तत्र यथा स्वतः स्वच्छः स्फटिको जपाकुसुमोपरागालोहितः स्फटिक इति तत्र लौहित्याभ्यासः तस्याबल्यात्तत्रैव स्फटिकधीप्रमोषे पद्मरागत्वाभ्यासः पद्मरागेऽपि चंद्रिकायामिंद्रनीलत्वाभ्यासस्तत्रैव तदानीमेव किंचिद्दूरस्थे निहीनोपलत्वाभ्यास इति उत्तरोत्तराभ्यासक्रमेण शुद्ध एक एव स्फटिकः पंचविधो भवति एवं स्वतः शुद्धं चैतन्यं मायोपरागात्तदेवेश्वरः मायाप्राबल्ये तस्यैवेश्वरत्वांशप्रमोषे तत्रैव सूत्रात्माभ्यासः सूत्रेऽपि अज्ञानदाढ्याद्विराडभ्यासः तत एव विराडेकदेशेषु शरीरादिषु आत्मत्वभ्रमः तत्र यथा घटांतर्गतः प्रदीपः घटमात्रं भासयति घटच्छिद्रात् बहिर्गतः किंचित्स्वप्रभया संस्पृष्टं विषयमवभासयति सर्वात्मना घटाद्वहिर्गतस्तु कृत्स्नं भवनोदरवर्त्तिपदार्थजातं प्रकाशयति तद्वद्देहांतर्गता चित्तिः देहमात्रं भासयति देहच्छिद्राच्चक्षुरादेर्बहिर्गता सती तत्सन्निकृष्टं किंचिद्विषयं रूपादिकमवभासयति सर्वात्मना गुरुक्तयुक्त्या देहकृतपरिच्छेदाभिमाने त्यक्ते तु अपरिच्छिन्ना सती कृत्स्नं विराडात्मानमवभासयति यथोक्तं बाह्यग्रंथेष्वपि मणिद्रुतवहतारासोमसूर्यादयोऽपि क्षिति विषयमिहाल्पं बाह्यमुद्योतयंति सहजलयसमुत्थं द्योतयेज्योतिरंतस्त्रिभुवनमपि सूक्ष्मस्थूलभेदक्रमेणेति सहजलयसमुत्थं सहजः स्वाभाविको देहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्य लयमात्रादेव उत्थितं क्रमेण संकल्पक्रमेण सदीक्षणमात्राभिनिर्वृत्तत्वात् सर्वस्य प्रा

अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसानान्यगामिना ॥ परमंपुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचितयन् ॥ ८ ॥

कृत्संकल्पादसत्त्वात् तथा च श्रुतिः स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति दोषनिमित्तं रूपादयो विषयाः संकल्पकता इत्यक्षपादसूत्राच्च दोषारागादयः तदेवं प्रकाशमाने विराजि अहमेवेदं सर्वोऽस्मीति मन्यते सोऽस्य परमोलोक इति शास्त्रप्रामाण्यादुपासकेन गृहीतो हं गृहो यद्यपि वस्तुतत्त्वापेक्षया भ्रांतिरूपस्तथापि स्वाभाविकादेहाहं गृहात्सत्यरूपः यथा स्फटिके हीनोपलत्वग्रहापेक्षया इंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वत् यथा च स्फटिके प्रणिधीयमानं चक्षुरुत्तरोत्तरपाटवविवृद्धौ इंद्रनीलत्वं बाधित्वा पद्मरागत्वं तद्बाधेन लोहितस्फटिकत्वं तद्बाधेन शुद्धत्वं चावगच्छति एवं गुरुक्तयुक्त्या प्रत्यगात्मनि प्रणिधीयमानं मनोऽस्य बाह्यं बाह्यरूपमपोह्य आंतरे आंतरे अवतिष्ठते चरमं विशुद्धं रूपं प्राप्य तु स्वयमेव विलीयते यथोक्तं येन त्यजसित्त्यजेति येन मनसा त्यजसि विराडादि भावं तदपि मनस्य जेत्यर्थः तदेवं व्यवहारापेक्षया सिद्धेषु विराट्सूत्रांतर्था मिषु मनसः स्थिरीकरणार्थो यत्नोभ्यासस्तत्फलभूतो योगः समाधिर्ध्येयवस्तुन्येव चेतसः स्थैर्यं तेन गुणेन युक्तं यच्चेतस्तेन नान्यगामिना अनन्यगामिना नैकधेति वत्समासः तेन चेतसा परमं सर्वोत्कृष्टं पुरुषं निरस्ताशेषदोषं यत्सर्वेषां पुरस्तात् सर्वान्पाप्मनौषत्तस्मात्पुरुष इति निर्वचनात् दिव्यं द्योतमानं अनुचितयन् अहमेव भगवान्सर्वात्मा वासुदेव इति स तत आचार्योपदेशमनुध्याय नूतमेव नदीसमुद्रन्यायेन याति हे पार्थ तथा च श्रुतिः यथानयः स्यंदमानाः समुद्रे स्तंगच्छंति नाम रूपे विहाय तथा विद्वान्पुण्यपापे विधूय परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यमिति परात्सूत्रात्परं अंतर्यामिणं ॥ ८ ॥